

Nr 41

Av herrar **Sjöholm** och **Strömberg**, om vidgat straffansvar för djurplågeri.

(Lika lydande med motion nr 41 i Första kammaren)

Alltsedan år 1857 har svensk rättsordning funnit det angeläget att lagligen beivra djurplågeri, och denna kriminalisering har helt visst ett osedvanligt starkt stöd i allmänna opinionen. Den egentliga djurplågeriparagrafen är numera 13 § i brottsbalkens kapitel 16. Det straffansvar som där regleras är emellertid otvivelaktigt alltför snävt begränsat, och stadgandet bör därför bli föremål för en ändring i skärpande riktning.

För att djurplågeribrott skall anses föreligga fordras att gärningen är *uppsåtlig*. Vårdslöshet liksom också grov vårdslöshet utlöser sålunda icke något straffansvar. Ett av veterinärstyrelsen i anledning av en tidigare motion i detta ämne avgivet yttrande innehåller ett rättsfallsreferat som belyser sakförhållandet med ohöjld realism:

En djurägare skulle föda upp några tjurar till slakt. Dessa ställdes som ganska små upp vid ett foderbord och tjugrades på konventionellt sätt med ett järnbindsle runt halsen. Till följd av en ur djurskyddssynpunkt helt otillbörlig slöhet i vården justerades aldrig bindslena vartefter tjurarna växte. Bindslena trängde in i köttet runt halsen och kom så småningom att ligga i en tunnel i muskulaturen. Tunneln slöt sig delvis, ur kvarvarande öppningar sipprade fram ett illaluktande var. Djurägaren åtalades men frikändes av rätten då uppsåt att plåga djuren inte ansågs ha förelegat.

I samma yttrande säger sig veterinärstyrelsen under hand i ett stort antal fall ha erfarit att åklagarmyndigheterna avstått från att väcka åtal vid djurplågeri därför att uppsåt inte ansetts ha förelegat.

Det är sålunda uppenbart att grov vanvård av djur och utsättandet av djur för svåra lidanden alltjämt kan ske inom lagens gränser. Slutsatsen av detta konstaterande kan inte gärna få bli någon annan än att gränserna för det straffbara området i fråga om djurplågeri måste vidgas. Naturligast och effektivast torde därvid vara att straffbelägga all sådan vårdslöshet som medför att djur utsättes för otillbörligt lidande.

Med återopande av vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t begära förslag till sådan ändring av 16 kap 13 § brottsbalken, att däri stadgat straffansvar kommer att omfatta även djurplågeri förorsakat av vårdslöshet.

Stockholm den 10 januari 1970

Sten Sjöholm (fp)

K.-E. Strömberg (fp)